

Какъ растенията се защищаватъ отъ неприятелите си.

Hай-лошиятъ неприятели на растенията сѫ тръ-
войднитъ животни. Тѣ изядатъ грамадни
маси отъ най-разнообразни растения; при
това тѣ дѣйствуваатъ безъ смѣтка, като из-
трѣбватъ понѣкога всичкиятъ зелени части на расте-
нията. Растенията, лишени отъ зеленитъ си части, не
могатъ да се хранятъ и размножаватъ, затова и умиратъ.

Много растения, особно такива, които се размно-
жаватъ бавно, а сѫщо и растения, които не живѣятъ
при благоприятни условия, лесно могатъ да умратъ,
като се изтрѣбватъ отъ животнитъ. Обаче природата
се е погрижила да ги запази отъ неприятели съ особни
защитителни срѣдства. Тия срѣдства сѫ различни. Къмъ
тѣхъ се отнасятъ отровитъ, които се намиратъ въ
много растения. Тия отрови сѫ различни и различно
дѣйствуваатъ на разнитъ животни. Напримѣръ, въ лис-
тата на отровното биле се намира отрова, която се
казва атропинъ. Отъ тая отрова се отравятъ само голѣ-
митъ животни и човѣкътъ; отъ нея не могатъ да се
отровятъ малкитъ брѣмбарчёта, които се хранятъ съ
листата на това растение и които се казватъ беладонни
брѣмбарчета. Отъ друга страна, има вещества, които
дѣйствуваатъ врѣдно на извѣстни само животни. Напр.
етернитъ масла, горчивитъ вещества, джилнитъ кисе-
лини, млѣчнитъ сокове и пр. могатъ да дѣйствуваатъ
като отрова на нѣкои животни.

Обикновено животнитъ, напримѣръ домашниятъ
добитъкъ, никога не ядатъ отровнитъ растения. По ли-
ладитъ расте едно растение съ жълти цвѣтове, което
се назива *лютиче*. Когато добитъкъ пасе по ливадитъ,
изядва всичкиятъ трѣви, само лютичето остава неповрѣ-
дено. Животното какъ разпознава врѣднитъ за него
растения, не се знае. Ако растението има лоша миризма,
като татулътъ, попадийката, бжъзътъ, отровното биле и